

Nedávno jsem si z knihovny půjčil docela známý cestopis Karla Čapka, *Anglické listy*. Četl jsem je dříve s potěšením několikrát. Je to již dost dávno a bylo to ještě před obdobím, kdy jsem se začal intenzivně zabývat ransomologickými výzkumy. Kapitola Jezerní oblast mi v paměti nezůstala. Autorův popis i kresby pocházejí z roku 1924, tedy pouhých pět let před tím, než začala dobrodružství *Vlaštovka* a *Amazonka*. Za pět let se toho v krajině moc nezmění a některé věci se příliš nezměnily dodnes. Předpokládám, že pro vás, kteří jste *Anglické listy* nečetli (nebo už je to dávno), to může být zajímavé čtení.

Anglické listy rozhodně stojí za přečtení celé a snad vás tato ukázka přiměje si je znovu vytáhnout z knihovny vlastní, nebo si je vypůjčit v knihovně veřejné.

Text i kresby publikuji podle vydání v nakladatelství LEDA z roku 2009. Odtud jsou i převzaté poznámky.

čfk

JEZERNÍ OBLAST

Aby se neřeklo, že jsou jezera jenom ve Skotsku, jsou také v Anglii, kde mají vykázán hnedle celý distrikt; i je tam Derwent Water a jezero Bassenthwaite, Wast Water a Thirlmerské jezero a Grasmerské jezero a Windermerské jezero a Ullswater a mnoho jiných, a zde žili jezerní básníci¹, a Wordsworth tu má hroboček v Grasmere vedle pěkného starého kostýlku s dubovým stropem v údolí kudrnatých stromů; ale ačkoliv je tato věta tak dlouhá, neobsáhla všechny rozkoše líbezné krajiny jezerní. Tak řekněme Keswick je městečko stavěné na rozdíl ode všech městeček na světě z čistě zelených kamenů; ale protože tu nemám zelenou barvu, nakreslil jsem vám aspoň obecní síň, která je rovněž pěkná. Z důvodů turistických je tu hora Skiddaw, a potom mezi háji a parky něžné jezero Derwent Water, které jsem kreslil za večera tak sladkého a tichého, že mi bylo až úzko radostí; západ česal kadeřavé vlnky zlatým hřebenem, a tady si poutník sedl nad tichou sítinou, a již se mu nechtělo domů; tak je ta voda opojná a klidná.

¹ Jezerní básníci – angličtí romantikové a přátelé William Wordsworth (1770-1850), Samuel Taylor Coleridge (1772-1834) a Robert Southey (1774-1843).

Průvodce po Jezerním distriktu udává různé hory, průsmyky a krásné vyhlídky, jakož i kámen, na kterém sedával Wordsworth, a jiné místní krásy. Co mne se týče, objevil a vykonal jsem několik poutí:

1. *Pout' k Ovcím*. Sice všude v Anglii jsou ovce, avšak Jezerní Ovce jsou obzvlášť kudrnaté, pasou se na hedvábných trávnicích a připomínají duše blažených na nebi. Nikdo je nehlídá, i tráví čas žráním, sněním a zbožnými myšlenkami. Nakreslil jsem je, vkládaje do nich tolik tiché a něžné radosti ze života, pokud toho lze dosáti plnicím perem.

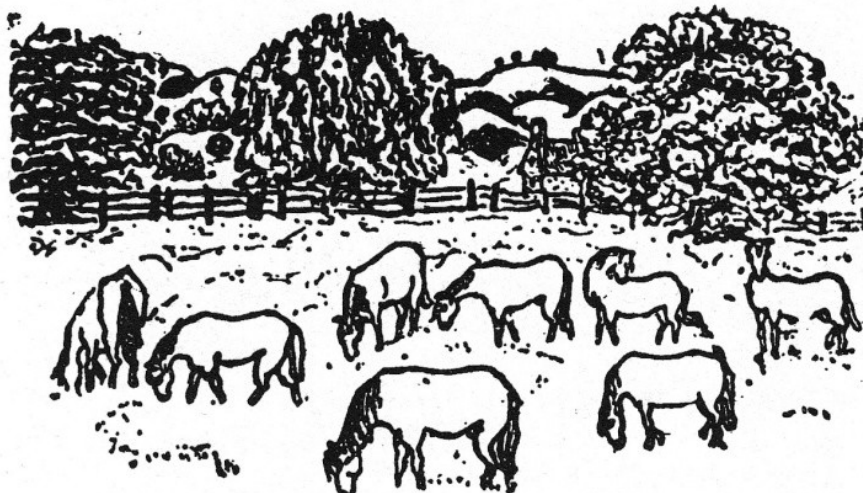

2. *Pout' ke Kravám*, Jezerní Krávy na rozdíl od jiných mají zvláštní rudý odstín; mimo to se poznají od jiných krav spanilostí krajiny, v níž se pasou, a mírností výrazu. Procházejí se celý den po elysejských lukách²; a když uléhají, přežvykují pomalu a vážně slova díkyčinění. Obklopil jsem je na svém obrázku všemi krásami Jezerního kraje; vidíte tam most, pod nímž teče říčka se pstruhy, hebká křoví, kadeřavé stromy, oblé a vlídné chlupy poseté háječky a živými ploty, hřbety Kumbrických hor a posléze oblohu plnou vláhy a světla; mezi stromovím zahlédnete štíty domků z kamenů narudlých nebo zelenavých; i uznáte, že býti kravou v Jezerním distriktu je velká milost, jíž se dostává jen nejsvětějším a nejdůstojnějším mezi všemi tvory.

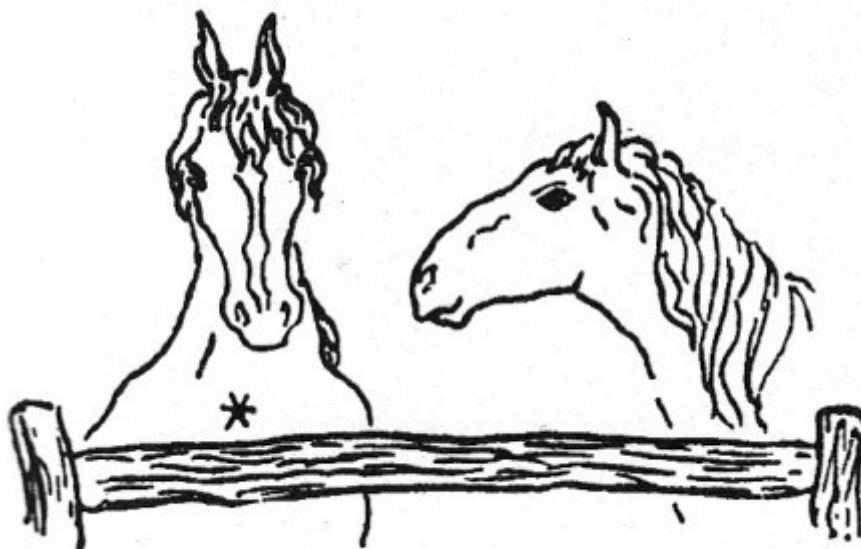

² Elysejská luka – rajská, blažená, (podle Homérovy krajiny věčného jara Elysia, kde vedli bezstarostný a spokojený život zvyvolenci boha Dia)

3. *Pout' ke Koním.* Koně v Anglii nedělají nic jiného, než že se po celý den pasou nebo se procházejí po pěkné trávě. Snad to ani nejsou koně, ale Swiftovi Huyhnhmové³, moudrý a polobožský národ, který se nezabývá obchodem, nedělá politiku a dokonce se ani nezajímá o koňské dostihy v Ascot. Na člověka pohlížejí laskavě a téměř bez odporu; jsou neobyčejně rozumní.

Někdy přemítají, někdy se rozběhnou s ohonem vlajícím a někdy se dívají tak velce a vážně, že se člověk vedle nich cítí jakousi opicí. Nakreslit koně je nejtěžší úkol, který mne doposud potkal. Když jsem se o to pokoušel, obklopili mne koně a jeden z nich se živou mocí pokoušel sežrat můj kreslicí sešitek; musil jsem se dát na ústup, když se nechtěl spokojit s tím, že jsem mu své obrázky ukazoval zdálky.

* *To je ten kůň, co chtěl sežrat můj sešitek.*

3 Huyhnhmové – moudří a ušlechtilí koně z díla anglického satirika Johnathana Swifta (1667-1745) Gulliverovy cesty.

Ještě je mnoho krásného v Jezerním okrsku: tak zejména klikaté řeky, košaté a vznešené stromy, cesty vinuté jako pentle, volání hor a pohoda údolí, zčeřená a mírná jezera; a po těch vinutých cestách supají charabanky⁴ plné turistů, letí auta a klouzají ženské na bicyklech; jen Ovce, Krávy a Koně žvýkají krásu přírody rozmyslně a beze spěchu.

Karel Čapek

---

4 Charabank – dlouhý vůz s lavicemi, zde vyhlídkový otevřený autobus.